

Erdészeti rendeletek tára.

Körrendelet a Gácsországgal határos vármegyék közigazgatási bizottságainak.

(A. határmenti erdők mikénti kezelése tárgyában.)

22071/1891. sz. Előfordult, hogy a Magyarország és Gácsország közti határon fekvő erdőkben egyik részen eszközölt tarvágás folytán a másik részen széldöntések keletkeztek. Egy ily eset alkalmával az ügy megvizsgálására az osztrák és a magyar földmivelésügyi ministeriumok részéről vegyes bizottság küldetvén ki, az a helyszínén szerzett tapasztalatok alapján javaslatokat tett az ily szélkárok elhárítása céljából szükségesnek mutatkozó teendők iránt.

Ezen javaslatok úgy az osztrák cs. k. földmivelésügyi minister, ur mint magam részéről is elfogadtatván, tekintettel arra, hogy a szél általi okozható károk lehető kikerülését mindket részről úgy közgazdasági érdekek, mint az illető erdőbirtokosok saját érdekei is követelik: felhivom a közigazgatási bizottságot, hogy a vármegye területén fekvő s gácsországi erdőkkel határos azon erdők birtokosainak, melyek az erdőtvény 17. §-ában elősorolt birtokozimek alá tartoznak, kötelességévé tegye a következőket.

1. A határmenti állaboknak az üzemterv alapján annak idején bekövetkező kihasználása után a kihasznált területen ott, a hol széldöntéstől lehet tartani, a határtól megfelelő távolságon belül oly fanemek tenyésztendő, melyek a romboló szeleknek kellően ellentállni képesek, s ezen állabok oly üzemben kezelendők, mely mellett a széldöntés veszélye leghathatósabbán elhárítható.

2. A határon fekvő erdők birtokosainak a gazdálkodás módjára nézve lehetőleg egyetértően kell eljárniok a szomszédos gácsországi erdők birtokosaival, s azokkal az ezen erdőkben a jóváhagyott üzemterv alapján tervezett összes gazdasági mivele-

teket mindenestre ideje korán kell közölniök, hogy módjukban legyen erdejök megvédéséről azon esetben is gondoskodni, ha magyarországi részen tarvágás alkalmaztatnék.

3. Az előzőkhöz képest szükséges intézkedések a legközelebbi üzematvizsgálás alkalmával veendőik fel az üzemtervbe.

4. Miután a Magyarország és Gácsország közt létező határnyiladék nem bir elegendő szélességgel, a határ szélén magyarországi részen levő állabok felujításánál megfelelő pászta (a szűkséghez képest egész 15 méter szélességben a határnyiladék közepétől számítva) üresen hagyandó, ugy, hogy a nyiladék szélén lévő faegyedek, fiatal koruktól fogva a szél hatásának kitett állásban nevelkedvén, annak romboló erejének jobban tudjanak ellentálni, s ez által a gazdálkodást önállóbbá, s a szomszédos erdőkben bekövetkező gazdasági miveletektől függetlenebbé tehessék.

Fölvivom továbbá a bizottságot, hogy fentebbiekre a gácsországi határmentén fekvő, de az erdőtörvény 17. §-a alá nem tartozó magánerdők birtokosait is figyelmeztesse, s oda hasson, hogy azok nemesak tekintettel az ügy közgazdasági fontosságára, de saját jól felfogott érdekeiknek szempontjából is, szintén a fentebb jelzetek szerint járjanak el; megjegyztetvén, hogy az illető kir. erdőfelügyelőnek feladata leend a határmenti erdők birtokosait tanácsosal támogatni, s nekik a szakszempontból szükséges felvilágosításokat megadni.

Értesitem egyszersmind a bizottságot, hogy a Magyarországgal határos gácsországi erdőket illetőleg az osztrák cs. k. földmivelésügyi ministerium részéről ugyanily értelmű intézkedés megtörtént.

Végül felhivom a bizottságot, hogy a fentebbiekhez képest saját részéről tett intézkedésekről hozzám annak idején jelentést tegyen.

Kelt Budapesten, 1891. évi jun. hó 20-án.

Bethlen, s. k.